

der den foregaaende Behandling, og til hvad der af flere ærede Landstingsmænd idag er paaberaabt som Grund for, at denne Paragraph beholdes. Der er vel blevet fremført nogle almindelige Grunde, hentede fornemmelig fra Forskjellen imellem Kjøbenhavn og de øvrige Communer; men netop denne Forskjel har medført, at man ikke ligefrem har kunnet foreskrive det Samme for Stæderne udenfor Kjøbenhavn som for denne By, og denne Forskjel er endog saa stor, at man ikke har troet, at man kunde give almindelige Regler af samme Besskaffenhed som dem, der indeholdes i de foregaaende Paragrapher af Lovudkastet, men at man derimod har maattet overlade til Administrationen i de mødende Tilfælde at give de Regler, som passe paa de enkelte Stæder. Der er endvidere ogsaa blevet anført, at man i Sagen ikke har Betænkningerundtagen fra Autoriteterne i Kjøbenhavn, og fra Sundhedsscollegiet kun med Hensyn til Kjøbenhavn; men i denne Henseende skal jeg tillade mig at bemærke, at man neppe fra de locale Autoriteter vilde kunne erholde Betænkninger, som kunde blive Grundlag for nogen almindelig Lov, thi Forskjellen i de forskjellige Communer er saa høist betydelig, at det, som vilde passe paa det ene Sted, langt fra vilde passe paa det andet, og naar det er bemærket, at Sundhedsscollegiets Forslag ogsaa kun angaaer Kjøbenhavn, og at de Sagkyndige, som ere hørte i Sagen, kun ere hørte over den, forsaavidt den betraffer Kjøbenhavn, maa det vistnok paa den anden Side indrømmes, at de Næringsveie, som antages at være skadelige for Sundheden, ere det, hvad enten de drives i Kjøbenhavn, eller andre Stæder (Ja!), altsaa forsaavidt behøvede man ingen videre Erklæring fra Sagkyndige. Nogle af de ærede Herrer, som have yttret sig, have været for frygtsomme for, at Justitsministeren skulde faae en altfor stor discretionair Myndighed ved denne Paragraph, og Andre have været af en modsat Mening. Men jeg antager, at den

Myndighed, Justitsministeren vil faae, vil være til Gavn for Communerne, og jeg seer heller ikke, at der er nogen anden Veie at gaae, for at kunne træffe de Bestemmelser, som med Hensyn til de for Sundheden skadelige Næringsveie, maatte anses ønskelige netop i Communerens Interesse i det Hele taget. Derimod maatte Betænknelighederne, forekommer det mig, snarere have Hensyn til enkelte Næringsdrivende, mod hvis Interesse der vilde kunde tages Bestemmelse, men her er det netop, at der opstaaer Collision mellem Communens Interesse, der er grundet i den offentlige Sundhedspleie, og enkelte Næringsdrivendes Interesse, og derimellem skulde Grændsen drages. En saadan har man troet lader sig drage for Kjøbenhavns Commune og de Næringsdrivende i den, men en lignende Grændse troer jeg ikke lader sig drage for de øvrige Communer, netop paa Grund af deres store Forskiellighed. Man har meent, at Regler i den omhandlede Henseende for de forskjellige Stæder udenfor Kjøbenhavn senere maatte gives ved en Lov, men dette forekommer mig netop gjendrevet ved hvad jeg nylig bemærkede; thi en saadan Lov lader sig ikke give, netop fordi den Lov, der vilde passe paa nogle, langt fra vilde passe paa andre Stæder, og vilde den saaledes ikke passe for alle Kjøbstæder, vilde en Lov, som passede for en Kjøbstad, endnu mindre passe for Landet. Der er af en æret Landstingsmand (Beutner) bemærket, at ingen Besværingere være indkomne fra andre Stæder end fra Kjøbenhavn; men allerede under første Behandling af denne Sag gjorde jeg opmærksom paa, at der ganske nylig var indkommet Besværingere fra en Commune med Hensyn til tvende Anlæg, og, forsaavidt den ærede Landstingsmand meente, at man i alt Fald aldeles ikke trænger til en saadan Bestemmelse for Landet, som her er anført, skal jeg bemærke, at netop disse tvende Andragender angif Landet.